

Adrienne Gálosi

Nezadovoljstvo u galeriji i/ili u crkvi

Na koji način znanstvenici i kritičari mogu raspravljati o suvremenoj umjetnosti ako ona prikazuje vjerski sadržaj? Zašto su stručne rasprave o umjetnosti tako nesklone spram umjetničkih djela koja koriste kršćansku ikonografiju, izbjegavajući ih nazvati vjerskom umjetnošću? Nezadovoljna odgovorom da su u današnjem sekularnom društvu umjetnost i religija dva razdvojena kruga kulturnih vrijednosti, autorica razlikuje tri drukčija povijesno-razvojna stava prema „slikama“. S obzirom na to da su ti stavovi danas prisutni u različitoj mjeri i u drukčijim kulturnim krugovima, Gálosi iscrtava kartu njihova korištenja i načina prihvaćanja umjetnosti u različitim ustanovama. Od kulturnih slika, preko starih majstora dolazi do modernizma i suvremene post-umjetnosti, pokazujući kako je kritičar pred problemom kad treba odlučiti kako protumačiti sliku. U tekstu se raspravlja o tome kako kvaliteta ili umjetnikova namjera ne mogu poslužiti kao osnova za tumačenje djela te da ustanova u čijem je vlasništvu djelo ne može biti čvrst oslonac. U raspravi o načinu na koji se možemo povezati s umjetnošću koristeći kršćansku ikonografiju, autorica se poziva na Abyja Warburga, kako bi pokazala da slike mogu povezati promatračevu sadašnjost s prošlošću, čak i s vjerskom prošlošću, i to čine na distanciran način. Upravo je „slika“ ono što može postići da nestvarno i alegorično u slici postoje u isto vrijeme.